

Parochiekerk

Kerklaan z/n
1731 Zellik

Zandstenen hallekerk gebouwd tussen 1659 en 1662.
Beschermd in 1938.

Parochiesecretariaat

Pastorie Sint-Bavo
Kerklaan 203
1731 Zellik
tel 0491 88 11 02
e-mail sint-bavoparochie@hotmail.com

Er is geen permanentie op dit adres. Gelieve te bellen voor informatie of een afspraak.

Sint-Bavoparochiehuis

Kerklaan 219
1731 Zellik

Gelegen rechtover de Sint-Bavokerk.

Open op zondagen en feestdagen met eucharistieviering (zie hiervoor de rubriek "vieringen") van 10u30 tot 12u30 voor alle parochianen en genodigden.

Ter beschikking tegen vergoeding voor familiebijeenkomsten (geen fuiven!), verenigingen en bedrijven (vergaderingen, lezingen, vormingen),

Meer informatie: tel 0491 88 11 02

Parochieploeg

De parochieploeg is het beleidsorgaan en bestaat uit gelovige mensen die de pastorale zorg van de parochie behartigen.

Moderator: Jozef Pederycz, tel 0476 38 84 91

Kerkfabriek

Voorzitter: Julien Derumeaux

De kerkfabriek zorgt voor het onderhoud en instandhouding van de kerk en de pastorie.

Zij zorgt er ook voor dat de eredienst mogelijk is.

Zij beheert de kerkelijke bezittingen.

Dit officieel orgaan is verantwoording verschuldigd aan de kerkelijke en burgerlijke overheden (bisdom, provincie, gemeente).

Patroonheilige Sint-Bavo

Sint-Bavo werd rond 589 geboren in een adellijke familie uit Haspengouw, het land rond Luik. Van zijn ouders had hij de naam Allowin meegekregen. Volgens de traditie was de latere heilige Odilia van Orp-le-Grand († 670; feest 30 juni) een zuster van hem; zij was van haar geboorte af blind, maar genas tijdens een bezoek aan het graf van Sint Lambertus. Hij trouwde met een dochter van graaf Adilio; samen kregen zij een dochter Adeltrudis of Agletruide († 7e eeuw; feest 19 maart). Zij zou later op het landgoed dat zij van haar vader overnam, een kloostertje stichten.

Aanvankelijk was Allowin een woesteling. Maar door de dood van zijn vrouw beseftte hij - typisch middeleeuws - hoe kort en vergankelijk het leven was. Toen hij daarop de heilige bisschop Amandus († ca 675; feest 6 februari) ontmoette, kwam het tot een definitieve ommekeer in zijn leven. Hij gaf al zijn bezittingen weg en leidde van toen af het leven van een boeteling in de St-Pietersabdij te Gent. Nog weer later verkoos hij met toestemming van zijn abt Sint Floribertus († ca 660; feest 1 november) de eenzaamheid van een holle boom niet ver daar vandaan om zich als kluizenaar geheel en al aan de Heer te kunnen toewijden. Talloze mensen wisten hem in hun nood te vinden; hij troostte en bemoedigde ze, en genas ze; hij wekte zelfs een dode tot leven. Totdat hijzelf getroffen werd door een vreselijke ziekte. Omstanders wisten te vertellen hoe zijn opgewektheid niet leed onder de helse pijnen.

Omringd door gelovigen, vrienden en zijn geestelijk leidsman die hij had laten roepen om hem bij te staan, stierf hij in geur van heiligheid.

Verering & Cultuur

De door Amandus gestichte abdij Ganda werd later naar hem St-Baafsabdij genoemd. Ook de kathedraal in Gent is naar hem genoemd. Op veel plaatsen werd op 1 oktober de landpacht betaald, de zogeheten Bamispacht ('Bamis' is een verkorting van het woord Bavo-mis = de mis in de kerk op het feest van Sint Bavo). Guido Gezelle maakt er een toespeling op in een rijmpje:

'Daar zijn twee kwa getijen in het jaar, zei boer Naestens:

Pasen, als men moet zeggen [= biechten]

en Bamesse als men moet leggen' [= belastinggeld neertellen]

Volgens de overlevering zou Bavo een deel van zijn leven hebben doorgebracht in het Vlaamse plaatsje Mendonk; daar toont men de steen die hij als hoofdkussen gebruikt zou hebben. Hier wordt jaarlijks op de eerste zondag van oktober een bedevaart ter ere van hem gehouden. Op dezelfde dag is er in Moerzeke een rondgang met de reus Bavo.

Hij is patroon van de Vlaamse stad Gent (ook van het bisdom en de kathedraal), van Wilrijk, Sint-Baafs-Vijve en Zellik; daarnaast van de Hollandse stad Haarlem (ook van de middeleeuwse kerk en van de huidige kathedraal). In de middeleeuwen onderhielden beide steden nauwe betrekkingen met elkaar; dat moge ook blijken uit het feit, dat de eerste monniken van de abdij van Egmond uit Gent afkomstig waren; daarnaast is Bavo patroon van Heemstede en komt hij voor in het gemeentewapen van het Limburgse plaatsje Nuth. Bavo is ook beschermheilige van de Duitse stad Münster.

Hij is patroon van valkeniers (vanwege zijn attriboot de valk); zijn voorspraak wordt ingeroepen tegen het mislukken van de oogst, tegen long- en keelontsteking en kinkhoest; zo bestaat er een oud versje te Rijsbergen:

'Wie van de kinkhoest wil genezen,
ga naar Rijsbergen als voor dezen.
Sint Bavo wordt daarvoor geprezen.'

Hij wordt afgebeeld met het zwaard van de ridder en de valk van de jacht. (Beide attributen duiden op zijn adellijke afkomst, en worden vaak omgeduid tot symbolen van zijn heiligheid).

(bron:<http://www.heiligen-3s.nl>)

Quirinusbedevaart

Zellik is eeuwenlang een befaamd bedevaartsoord geweest, met 'begankenis' op de eerste zondag van mei. Wat we op vele andere plaatsen constateren, geldt ook hier: niet de patroonheilige van de kerk, Sint-Bavo, werd er aangeroepen, maar wel de Heilige Quirinius, soms samen met de Heilige Blasius als "patroonen voor alle zweeren, zeeren en gezwellen, geeert tot Zellick".

In de praktijk van de volksbedevaarten (ondernomen tegen ziekten van mensen en dieren, en tegen kwalen van het gewas) zijn de bedevaartvaantjes een belangrijk element. Het zijn (meestal) driehoekige papieren of uitzonderlijk stoffen prenten, die als souvenir van de bedevaart mee naar huis werden genomen en in huiskamer of stal werden opgehangen. Die vaantjes zijn typisch voor onze streken, want in het buitenland zijn ze vrijwel onbekend.

Het bedevaartvaantje van Blasius en Quirinus is evenwel niet het enige noch het oudste Zellikse vaantje. Er is al een oudere voorganger, van het eind van de 17de eeuw en wel ter ere van Sint-Marcoen, De enige herinnering aan deze nu helemaal verdwenen plaatselijke verering is te vinden in de vermelding van de naam Marcoen in de tekst onder het schilderijtje van de H. Quirinus op de eerste pilaar rechts bij de ingang van de kerk: Offer ten eere van den H. Quirinus, H. Blasius, Ste Marcoen en den H. Antonius van Padua.

Sint-Marcoen was een bijzondere patroon tegen kropzweren (Latijn: scrofulodermie), een huidaandoening die naar hem Sint-Marcoen- of koningzweer werd genoemd.

Zowat driehonderd jaar geleden moet de toeloop naar Sint-Marcoen in Zellik vrij groot zijn geweest, anders kan het bestaan van een bedevaartvaantje niet verklaard worden

Bron : Jozef Van Haver (Ascania)

Quirinuskapel

Algemeen wordt aangenomen dat de oudste Sint-Quirinuskapel ontstond uit het negende-eeuwse villakerkje van de villa de Nether-Sellica. De allereerste vermelding dateert van 1363.

Als dochterparochie van de Sint-Bavoparochie kwam ze in 1107 of 1108 onder het patronaat van de Sint-Baafsabdij van Gent.

Al in de vroege Middeleeuwen ontwikkelde de kapel zich tot een bedevaartsoord waar Sint-Quirinus werd aanbeden voor oog- en oorziekten en kwijnende kinderen.

In de loop der eeuwen werd de kapel meermaals verwoest en heropgebouwd, onder meer in 1432, in 1516 en 1798. De huidige kapel dateert van 1962. Het is de vierde Quirinuskapel op rij en staat nog steeds in de buurt van de Galgenberg want Sint-Quirinus is ook patroonheilige van de terdoodveroordeelden.

Jaarlijks op de eerste zondag van de maand mei is er Quirinusbedevaart. Na de eucharistieviering in de Sint-Bavokerk met verering van de relikwie wordt aan de kapel de Quirinuslitanie gebeden.